

**OGNIK** (2) *sb m*

*prawdopodobnie jasne (tak w ogień).*

*pl G ognik(o)w (1). ◇ A ogniki (1).*

*Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI – XVIII w.*

*Dem. od „ogień” ‘stan zapalny’; zaczerwieniony wrzód (2) : ono dziecię czyftego á gładkiego ciała będzie/ niemaiącz na łobie kroft, ani ognikow. FalZioł V 86v, II 10a.*

*Synonim: wrzedzienica.*

*Cf **OGIENIEK***

JZ